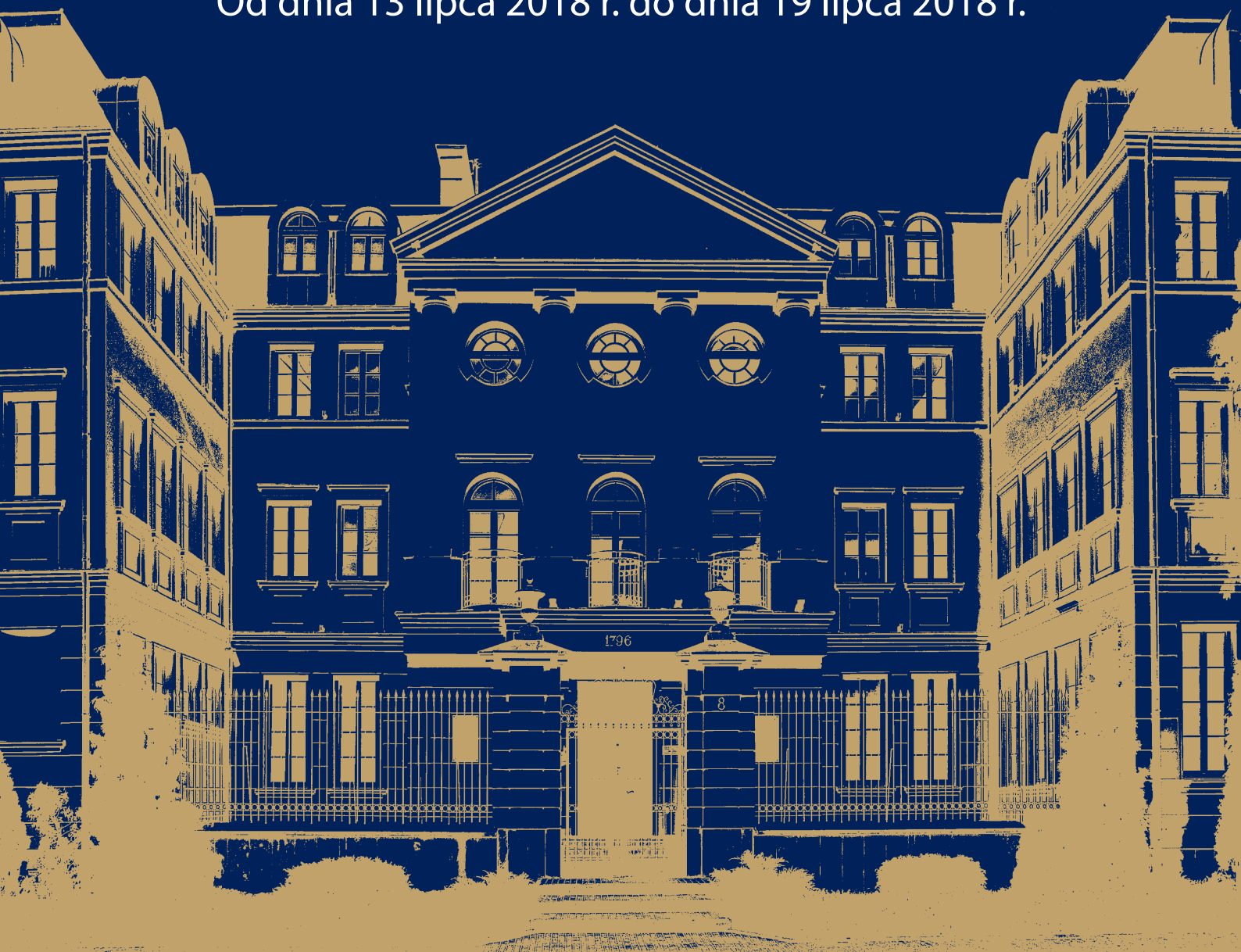

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 13 lipca 2018 r. do dnia 19 lipca 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Opodatkowanie dochodów uzyskiwanych ze zbycia akcji nabytych w ramach tzw. programów motywacyjnych

W dniu 19 lipca 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Zgodnie z ustawą nowelizującą wprowadzono nowe brzmienie art. 24 ust. 12a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powyższa zmiana ma charakter doprecyzowujący i polega na wyjaśnieniu, że zasady opodatkowania dochodów uzyskiwanych ze zbycia akcji nabytych w ramach tzw. programów motywacyjnych, uregulowane w art. 24 ust. 11–11b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., mają zastosowanie również do dochodu uzyskanego przez osoby uprawnione z tytułu objęcia lub nabycia akcji spółek akcyjnych, których siedziba lub zarząd znajduje się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Rozszerza to możliwość preferencyjnego opodatkowania, gdy pracownicy otrzymują akcje lub możliwość ich zakupu poniżej ceny rynkowej. Przychód z tego tytułu powstaje w momencie odpłatnego zbycia tych akcji.

Zmiana ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Zdaniem eksperta

Jakie kryteria decydują o rezydencji podatkowej podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych?

O podatkowej rezydencji podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych decydują: centrum interesów osobistych lub gospodarczych lub okres przebywania na terytorium RP.

Zgodnie z art. 3 ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za osobę mającą miejsce

zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

1. posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
2. przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku kalendarzowym.

Przepis art. 3 ust. 1a ustawy, określa dwa warunki, od spełnienia których uzależnia się kwalifikację danej osoby jako mającej miejsce zamieszkania w Polsce. Powyższe przesłanki są rozdzielone spójnikiem „lub”, co jest równoznaczne z tym, że wystarczy spełnienie którejkolwiek z nich, aby uznać, że osoba posiada miejsce zamieszkania w Polsce, a co za tym idzie – podlega w kraju nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, czyli opodatkowaniu od wszystkich osiąganych dochodów. Jako pierwszy warunek pozwalający na uznanie

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

osoby za mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepis wskazuje posiadanie centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych). Przesłanka ta została skonstruowana w bardzo szeroki sposób, jeśli chodzi o grupy osób, które na potrzeby podatku dochodowego od osób fizycznych posiadają w Polsce ośrodek

interesów życiowych. Wynika to z użycia w powołanym powyżej przepisie spójnika „lub” w sformułowaniu „centrum interesów osobistych lub gospodarczych” dla doprecyzowania, kiedy uznaje się daną osobę za mającą miejsce zamieszkania na terytorium RP.

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Otrzymanie dopłaty na środek trwały a korekta kosztów uzyskania przychodów

Na tle wykładni art. 16 ust. 1 pkt 48 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej określanej jako: „ustawa”) powstał spór dotyczący momentu, w jakim należy skorygować wysokość zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wydatków poniesionych na nabycie bądź wytworzenie środków trwałych, w sytuacji otrzymania zwrotu tych nakładów. W tej kwestii NSA wydał wyrok z 9 stycznia 2018 r. (II FSK 3349/15).

Spór powstał na gruncie wątpliwości Podatnika dotyczących prawa zaliczania do kosztów podatkowych odpisów amortyzacyjnych od poniesionych nakładów na składniki zaliczane do środków trwałych, w części w jakiej Podatnik nie otrzymał jeszcze zwrotu tych nakładów (od wynajmującego). Sam Podatnik był zdania, że posiada takie prawo, a zwrot wydatków należy proporcjonalnie przypisać do odpisów amortyzacyjnych za cały okres amortyzacji i w takiej części korygować koszty podatkowe w odniesieniu do już dokonanych odpisów amortyzacyjnych oraz w takiej części uznawać, że nie będą stanowiły kosztu podatkowego przyszłe odpisy amortyzacyjne. Korekty kosztu podatkowego z tytułu wyłączenia z kosztów części odpisów amortyzacyjnych za okresy sprzed otrzymania zwrotu nakładu można w ocenie Podatnika dokonywać jednorazowo w miesiącu otrzymania danego zwrotu nakładu.

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu, działający z upoważnienia Ministra Finansów w interpretacji z dnia 3 lutego 2015 r. (nr ILPB4/423-532/14-4/MC), uznał powyż-

sze stanowisko za nieprawidłowe. Przyjął bowiem, że w sytuacji otrzymania zwrotu nakładów zwróconą kwotę należy przyporządkować proporcjonalnie do wszystkich odpisów amortyzacyjnych za cały okres amortyzacji danego środka trwałego i w takiej części korygować koszty podatkowe w odniesieniu do już dokonanych odpisów amortyzacyjnych oraz w takiej części uznawać, że nie będą stanowiły kosztu podatkowego przyszłe odpisy amortyzacyjne. Spółka powinna zatem zmniejszać koszty uzyskania przychodów o kwotę (część) dokonywanych odpisów amortyzacyjnych ustaloną w proporcji, w jakiej pozostaje kwota otrzymanego na te środki trwałe zwrotu nakładów do wysokości wartości początkowej tych środków, przez wsteczne skorygowanie dokonywanych odpisów amortyzacyjnych.

WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 13 sierpnia 2015 r. (I SA/Wr 1132/15) wydanym na skutek skargi na interpretację złożonej przez Podatnika, odrzucił pogląd Organu. Podobnie jak Spółka przyjął, że z art. 16 ust.1 pkt 48 ustawy nie wynika wniosek o konieczności wstecznego odniesienia skutków podatkowych (w zakresie kosztów uzyskania przychodów) dopłaty do środka trwałego (lub innego typu zwrotu nakładów na nabycie środków trwałych), otrzymanych już po rozpoczęciu amortyzacji. Zdaniem WSA, skutki ekonomiczne zwrotu nakładów wystąpiły nie od momentu rozpoczęcia amortyzacji nabytych środków trwałych, ale od momentu otrzymania przez Podatnika zwrotu nakładów na te środki i z tych powodów brak było podstaw do wstecznego odnoszenia skutków podatkowych otrzymanego zwrotu nakładów na nabycie środków trwałych w kontekście wysokości dokonywanych odpisów amortyzacyjnych.

NSA podzielił powyższe stanowisko i odrzucił skargę kasacyjną Organu. Wskazał na cel regulacji z art. 16

ust. 1 pkt 48 ustawy, którym jest zapobieganie odpisom z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w sytuacji, gdy podatnik już uzyskał zwrot wydatków i potwierdził, że w przypadku otrzymania dopłaty lub innego typu zwrotu nakładów na środki trwałe (np. dotacji, subwencji) konieczne jest wyłączenie odpowiedniej części odpisów amortyzacyjnych z kosztów uzyskania przychodów.

Odwołując się do bogatego orzecznictwa (m.in. wyroków NSA: z dnia 20 września 2017 r., II FSK 2255/15; z dnia 26 kwietnia 2017 r., II FSK 806/15, z dnia 14 czerwca 2017 r., II FSK 1469/15; z dnia 12 stycznia 2016 r., II FSK 3037/13; z dnia 25 lutego 2015 r., II FSK 221/13; z dnia 11 marca 2015 r., II FSK 431/13; z dnia 7 sierpnia 2014 r. II FSK 1978/12; z dnia 30 września 2014 r. II FSK 2024/14), NSA za prawidłowe uznał stanowisko Sądu I instancji, zgodnie z którym literalna wykładnia art. 16 ust. 1 pkt 48 ustawy nie naprowadza na wniosek o konieczności wstecznego odniesienia skutków podatkowych (w zakresie kosztów uzyskania przychodów) dopłaty do środka trwałego, otrzymanej już po rozpoczęciu amortyzacji.

Ponadto NSA uznał, że do czasu otrzymania dopłaty Podatnik w istocie ustalał odpisy amortyzacyjne od wysokości faktycznie poniesionych przez niego wydatków na nabycie (wytworzenie) środka trwałego. Skoro więc skutki ekonomiczne dopłaty wystąpiły nie od momentu rozpoczęcia amortyzacji nabytego środka trwałego, ale wyłącznie od chwili jej otrzymania, to już z tych powodów brak jest podstaw do wstecznego odnoszenia skutków podatkowych otrzymanej dopłaty na środek trwały, w kontekście wysokości dokonywanych odpisów amortyzacyjnych.

NSA jako niemożliwy do zaakceptowania, z punktu widzenia zasad praworządności, ocenił pogląd organu, że korekta winna dotyczyć tych okresów, w których dokonywano uprzednio odpisów amortyzacyjnych, ponieważ powodowałoby to konieczność korekty wcześniejszego rozliczenia podatkowego ze wszelkimi konsekwencjami podatkowymi w postaci powstania zaległości i obowiązkiem zapłaty odsetek. Zdaniem NSA, „akceptacja stanowiska organu interpretacyjnego oznaczałaby w istocie, że podatnik zobowiązany jest dokonać korekty odpisów amortyzacyjnych w tych miesiącach (okresach), w których prawidłowo je wykazał w zgodzie

z art. 15 ust. 6 u.p.d.o.p., co prowadziłoby do sytuacji, w której strona skarżąca zostałaby obciążona negatywnymi konsekwencjami podatkowymi, mimo że jej działaniu nie sposób zarzucić naruszenia prawa”.

2. Interpretacje podatkowe

Odliczenie podatku naliczonego z faktur otrzymanych pocztą elektroniczną w formatach nieedytowalnych

Przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. nie uzależniają prawa podatnika do odliczenia podatku naliczonego ani od rodzaju faktur (papierowa czy elektroniczna), ani od formy, w jakiej podatnik je przechowuje. Najważniejsze jest, aby zapewnić autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność faktury zarówno w wersji papierowej, jak i elektronicznej.

W dniu 3 lipca 2018 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał interpretację indywidualną (0111-KDI-B3-3.4012.101.2018.3.PK) dotyczącą prawa do odliczenia podatku naliczonego wykazanego na fakturach otrzymanych od kontrahentów w formie skanu oraz w innych formatach nieedytowalnych na adres e-mail.

Organ podkreślił, iż prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje wówczas, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- odliczenia tego dokonuje podatnik podatku od towarów i usług,
- podatnik posiada fakturę dokumentującą dokonany przez niego zakup towarów lub usług,
- towary i usługi udokumentowane fakturą są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych,
- gdy nabywane towary i usługi nie zostały wymienione w katalogu wydatków, w przypadku których podatek VAT naliczony na ich nabyciu nie podlega odliczeniu.

W konsekwencji nie ma przeszkód, aby podatnik korzystał z prawa do odliczenia po spełnieniu przesłanek ustawowych w przypadku otrzymywania faktur w nieedytowalnym formacie elektronicznym takich jak TIFF, PDF, JPG oraz innych.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Oskładkowanie podróży zleceniobiorców

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe podstawy wymiaru składek nie stanowią diety i inne należności z tytułu podróży służbowej pracownika – do wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju, z zastrzeżeniem pkt 17.

Zgodnie z § 5 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia przepisy § 2-4 stosuje się odpowiednio przy ustalaniu podstawy wymiaru składek osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

ZUS w interpretacji z 17 lipca 2014 r. (DI/200000/43/780/2014) wyjaśnił, że w sytuacji gdy zleceniobiorca wykonuje umowę zlecenia poza granicami kraju w ra-

mach delegacji, to składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne należy opłacić tylko od kwoty uzyskanego z umowy zlecenia wynagrodzenia. Wypłaconych zleceniobiorcy z tego tytułu świadczeń nie należy uwzględniać w podstawie wymiaru składek, ale tylko do wysokości kwot określonych w rozporządzeniu MPiPS w sprawie należności z tytułu podróży służbowych. Jeżeli natomiast należności te będą wyższe od kwot przewidzianych w ww. rozporządzeniu, nadwyżka wraz z wynagrodzeniem z umowy zlecenia będzie oskładkowana. Przykładowo, gdy zleceniobiorcy zostanie wypłacona dzienna dieta w wysokości 45 zł (gdy maksymalna dieta wynosi 30 zł), wówczas od kwoty 15 zł należy odprowadzić składki.

Także w interpretacji z 14 kwietnia 2015 r. (DI/200000/43/335/2015) ZUS stwierdził, że w przypadku zleceniobiorców odbywających krajowe lub zagraniczne podróże służbowe diety i inne należności będą wyłączone z podstawy wymiaru składek na podstawie § 2 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r. tylko wówczas, gdy zwrot tych należności jest przewidziany w umowie zlecenia, jeśli nie przewyższą kwot określonych w rozporządzeniu z dnia 29 stycznia 2013 r.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Czy konfuzja w następstwie planowanego połączenia podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym?

W myśl art. 12 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych przychodami, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 14, są w szczególności:

- 1) otrzymane pieniądze, wartości pieniężne, w tym również różnice kursowe;
- 2) wartość otrzymanych rzeczy lub praw, a także wartość innych świadczeń w naturze, w tym wartość rzeczy i praw otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń,

z wyjątkiem świadczeń związanych z używaniem środków trwałych otrzymanych przez samorządowe zakłady budżetowe w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz spółki użyteczności publicznej z wyłącznym udziałem jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków od Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków w nieodpłatny zarząd lub używanie;

- 3) wartość, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 8, umorzonych lub przedawnionych:
 - zobowiązań, w tym z tytułu zaciągniętych pożyczek (kredytów), z wyjątkiem umorzonych pożyczek z Funduszu Pracy,

- środków na rachunkach bankowych – w bankach.

W związku z powyższym powstały wątpliwości, czy w przypadku konfuzji w związku z planowanym połączeniem spółek powstanie przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych. W kwestii tej wypowiedział się Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 24 stycznia 2018 r. (0115-KDIT2-3.4010.361.2017.1.KP) stwierdzając, że „ (...) konfuzja wzajemnych zobowiązań i wiarygodności z tytułu zobowiązań, o których mowa we wniosku, zaistniała w związku z połączeniem podmiotów (Spółki przejmowanej i Spółki przejmującej), nie została bezpośrednio wymieniona w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jako skutkująca albo nie skutkująca powstaniem przychodu.

Należy zauważyć, że przez instytucję konfuzji (łac. confusio) rozumie się instytucję prawa cywilnego, powodującą wygaśnięcie prawa podmiotowego na skutek połączenia w rękach tej samej osoby prawa i związanego z nim obowiązku. Konfuzja praw wynikających z zobowiązań i należności nie została explicite wskazana w prawie cywilnym jako instytucja, określająca sposób wygasania zobowiązań, ale wynika z doktryny i orzecznictwa sądowego, na gruncie prawa cywilnego. Stanowi ona przypadek wygaśnięcia stosunku prawnego (zobowiązaniowego) pomimo braku spełnienia przez dłużnika świadczenia.

W przedmiotowym zdarzeniu przyszyłem nie znajdzie zastosowania art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Nie można bowiem twierdzić, że w przypadku konfuzji dochodzi do nieodpłatnego lub częściowo odpłatnego świadczenia, bowiem jak już wskazano, w związku z konfuzją, nie

powstanie jakiegokolwiek przysporzenie majątkowe dla żadnej z łączących się spółek.

Ponadto, w wyniku połączenia nie dojdzie również do umorzenia zobowiązań, zatem w omawianym przypadku zastosowania nie może mieć również art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którym przychodem jest również wartość umorzonych lub przedawnionych zobowiązań z tytułu zaciągniętych pożyczek, z wyjątkami, które jednak nie mają zastosowania w analizowanym przypadku.

W wyniku konfuzji wygasną zarówno długi, jak i odpowiadające mu wartości ekonomiczną wiarygodności. W związku z połączeniem ten sam podmiot stanie się jednocześnie wierzycielem i dłużnikiem.

Resumując, w przedmiotowej sprawie nie zostanie spełniona podstawowa przesłanka powstania przychodu na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w postaci zaistnienia przysporzenia majątkowego o charakterze definitywnym. Przedmiotowe zdarzenie, tj. konfuzja nie stanowi zapłaty (spełnienia świadczenia), a zatem nie powstanie jakiegokolwiek przysporzenie majątkowe dla żadnej z łączących się spółek. Zatem, zaistnienie konfuzji zobowiązań, o których mowa we wniosku na skutek połączenia Spółki przejmującej i Spółki przejmowanej, będzie czynnością neutralną podatkowo dla Wnioskodawcy (Spółki przejmowanej) na gruncie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych”.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że jeśli w przypadku połączenia spółek dojdzie do konfuzji ich wzajemnych zobowiązań, to nie będzie to powodować powstania przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej

W dniu 27 czerwca 2018 r. do Sejmu wpłynął projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym. W odniesieniu do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych projekt zakłada wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą do gruntów

związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się gruntów:

- przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego (tzw. urządzenia przesyłowe), wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną lub działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej;

- zajętych na pasy techniczne konieczne dla właściwej eksploatacji urządzeń, o których mowa w pkt 1, stanowiące grunt w najbliższym otoczeniu tych urządzeń, z którego korzystanie w dotychczasowy sposób zostało ograniczone w zakresie koniecznym dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń;
- zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane konieczne dla właściwej eksploatacji urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub gazowych, których szerokość została określona w odrębnych przepisach
- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem innej działalności gospodarczej.

Jednocześnie projektowany przepis będzie znajdować zastosowania do gruntów będących w posiadaniu samoistnym, użytkowaniu wieczystym lub będących własnością przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną lub działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej.

Analogiczne przepisy mają zostać wprowadzone w ustawie o podatku leśnym oraz w ustawie o podatku rolnym.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy celem nowelizacji jest doprecyzowanie zasad opodatkowania gruntów, z których korzystają przedsiębiorcy w związku

z posadowieniem infrastruktury służącej do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej oraz infrastruktury telekomunikacyjnej. W szczególności chodzi o uściślenie przedmiotu opodatkowania i sposobu jego klasyfikacji poprzez wskazanie, iż posadowienie przedmiotowej infrastruktury na gruntach nienależących do przedsiębiorstw, w skład których wchodzi ta infrastruktura, nie zmienia sposobu opodatkowania tych gruntów. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazuje się, że obecny porządek prawny prowadzi do rozbieżności w stosowaniu przepisów przez organy podatkowe i licznych sporów podatników oraz przedsiębiorców z organami podatkowymi, dlatego też: „Intencją ustawodawcy jest wprowadzenie zasady, że posadowienie tej infrastruktury na gruntach osób trzecich, z których przedsiębiorstwo będące właścicielem tej infrastruktury korzysta w sposób ograniczony (na podstawie służebności przesyłu, innej umowy lub bezumownie), nie skutkuje zmianą sposobu opodatkowania tych gruntów. Natomiast, gdy na tych gruntach oprócz posadowienia tej infrastruktury prowadzona jest działalność gospodarcza (na przykład fabryka, siedziba firmy, parking czy wyrobisko), wtedy od tych gruntów będzie pobierana najwyższa stawka podatku od nieruchomości na dotychczasowych zasadach”.

Zgodnie z projektem nowelizacja ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>